

# EGY FOTÓ EGY TÖRTÉNET

Azt mondják, minden jó fotó történetet mesél, de legtöbbször nem tudni, mi van mögötte. Pedig gyakran nemcsak a kép maga különleges, hanem az is, ahogyan készült. Ezért gondoltam úgy, hogy a Pegazusban egy sorozat keretében néhány általam érdekesnek, vagy nehezen elkészíthetőnek gondolt kép keletkezésének történetét megosztom az olvasókkal.



**H**a röviden kellene megfogalmazni, mit jelent számomra a fotó, akkor azt mondanám, hogy játék a fényvel. Egyszerűen imádom a fény adta lehetőségeket. Szeretem a kihívást és a nehéz megoldásokat. Az itt látható fotó is az volt. A februárban megjelent esős képhez hasonlóan ez is Máriakálnokon készült, a díjlovagló világkupán. Ahogy annál a képnél is írtam, az esti show és a nagydíj reflektorokkal megvilágított pályán zajlik, a melegítőpálya viszont csak részben megvilágított, ami gyönyörű képek készítésére ad lehetőséget. A kevés fény persze nagy kihívás is, hiszen a képminőséget jelentősen befolyásolja a fényképezőgépbe jutó fény mennyisége. Egyik kedvencem az ellenfény... de egyben ez a legnehezebb, és ez jár a legnagyobb kihívással is, amit tovább súlyosbít, ha a téma mozog, vagy annyira kevés a fény, mint ezen a fotón.

Mindig is lenyűgözött a munkától gőzölgő lovak látványa, fotó szempontjából rendkívül jól lehet vele érzékeltetni a kirobbanó erőt, a lovat és lovast körülvevő aurát.

A fotó este készült, amikor már hűvösebb volt az idő, így a munkában felhevült lovak és lovasok körül szépen láthatóvá vált a testük hője. A képen Morgan Barbancon Mestre látható, aki épp befejezte a programját, és a stewardra vár. Nehéz volt elkapni a pillanatot, hiszen a téma nem volt statikus, a fókusz össze-vissza ugrált, a fénymérés manuálisan történt, mert szerettem volna kihangsúlyozni a gőzt, és a lovasnak, illetve a lónak lehetőleg csak a sziluettjét meghagyni. Számomra ez a kép a ló és a lovas sporttársi kapcsolatát fejezi ki, ahol egy pillanatba sűrűsödik a közös munka a kettejüket körülvevő párafelhőben.

**Somogyári Anett**